

SCIENTIFIC NAME:

Quercus xanthotricha

A. Camus

ພື້ນບ້ານ:

Kor thang, kor nok (Laos)

ກໍ່ທາງ, ກໍ່ນົກ (Lao alphabetic)

Sòi tàỵ, sòi trạ, sòi biể, xoi cau, xen bien, mai kho (Vietnam)

FAMILY:

Fagaceae

Joeri S. Strijk (Alliance for Conservation Tree Genomics ACTG)

Karina Orozco & Amy Byrne (The Morton Arboretum)

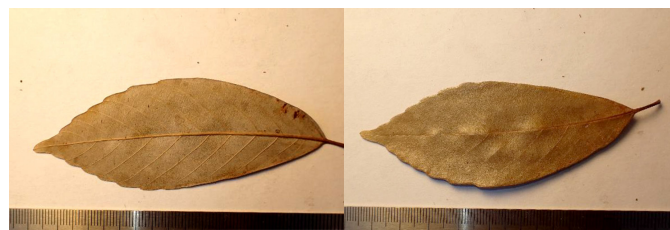
ຄຳອະທິບາຍທາງດ້ານພຶດສາດ

ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່, ສູງແຕ່ 20–25 ເມັດ. ກົ່ງງ່າອ່ອນ ມີຂົນສີເຫຼືອງປົກຄຸມ, ບໍ່ດົນກໍຈະກັ່ງ, ແລ້ວປ່ຽນເປັນສີມ້ວງເຂັ້ມ ມີຮອຍແຕກນ້ອຍໆ. **ຍອດ** ມີຂະໜາດນ້ອຍ, ຮູບໄຂ່ ຫຼື ມົນເລັກນ້ອຍ, ມີຂົນອ່ອນຍາວໜາແໜ້ນ, ມີເກັດຮູບໄຂ່, ປາຍຕັດ ຫຼື ມົນ.

ໃບ ຮູບຫອກ, ກົກໃບຮຽວແຫຼມ ຫຼື ມົນເລັກນ້ອຍ, ປາຍໃບຮຽວແຫຼມ ແລະ ຮູບຕັດຢູ່ດ້ານປາຍ, ຂະໜາດຄວາມຍາວແຕ່ 6–8 ຊັງຕີແມັດ ແລະ ກວ້າງ 2–2.6 ຊັງຕີແມັດ. ໃບອ່ອນຈະ ມີຂົນສີເຫຼືອງໜາປົກຄຸມ, ໜ້າໃບສີຂຽວ, ມັນເຫງົາ, ຫຼັງໃບ ຂາວ, ຍັງມີຂົນສີເຫຼືອງປົກຄຸມຈົນເຖິງກົກໃບ, ຂອບໃບດ້ານປາຍໃບຫຍັກແຂ້ວຕື້ນໆ. **ເສັ້ນກາງໃບ** ເບື້ອງໜ້າໃບເກືອບສັງເກດບໍ່ເຫັນ ແຕ່ຈະເຫັນຊັດເຈນດ້ານຫຼັງໃບ, ນຸ້ນຂຶ້ນ, ເປັນມຸມ 35° ກັບເສັ້ນກາງໃບ. **ເສັ້ນໃບແຖວທີ 3** ບໍ່ສາມາດສັງເກດເຫັນໄດ້. **ກ້ານໃບ** ຮຽວ, ມີຄວາມຍາວແຕ່ 10–12 ມິນລິແມັດ, ຕອນທຳອິດມີຂົນ, ຕໍ່ມາຈະກັ່ງ.

ອອກຈາກດ້ານເທິງ. ອອກຈາກພື້ນຜິວຕໍ່າ. (ຮູບທັງໝົດ: © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com)

ຕົວຢ່າງ (ແທ້ໆ). © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com

ການກະຈາຍພັນ

ຈີນ, ລາວ, ຫວຽດນາມ.

ປ່າເຂດສູງ, ແຕ່ 1400–1500 ເມັດຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ.

ສະຖານະພາບຄວາມສ່ຽງ

EN ໃກ້ຈະສູນພັນ (Endangered).

ກາບຫຸ້ມໝາກ (ຮູບຖ້ວຍ) ຫຸ້ມ 1/3
 ຂອງໝາກ, ມີລັກສະນະເປັນຊິງ ກະບອກ,
 ຂວັນຮຽວແຫຼມເລັກນ້ອຍ,
 ມີເສັ້ນຜ່າສູນກາງແຕ່ 6–8 ມິນລິເມັດ ແລະ
 ຍາວ 4–5 ມິນລິເມັດ, ດ້ານໃນນຸ້ມ ແລະ
 ດ້ານນອກມີຂົນ, ດ້ານນອກມີ 5–6
 ໂຊນທີ່ມີຮອຍຫຍັກ, ຮູບແຂ້ວ.
ໝາກ ຮູບຮີ, ຍາວແຕ່ 8–9 ມິນລິເມັດ
 ແລະ ມີເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 5 ມິນລິເມັດ,
 ມີຂົນສັ້ນອ່ອນນຸ້ມປົກຄຸມ, ປາຍຕິ່ງ
 ໂຄ້ງຮອບໂດຍວົງກົມ ແລະ
 ມີຮວງຮັບເກສອນໜາ 3 ອັນ, ເກິ່ງບໍ່ມີການ.
ຮອຍນູນຂຶ້ນ, ຂະໜາດຂ້ອນຂ້າງໃຫຍ່.
ໃບລ້ຽງ ໂດຍທົ່ວໄປເຊື່ອມຕິດກັນ.

ຈາກຊ້າຍຫາຂວາ: ໝາກແກ່; ໝາກແຫ້ງເປືອກແຂງແກ່;
 ໝາກແຫ້ງເປືອກແຂງ. © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com

ຖານຖ້ວຍ (ຕາກໃຫ້ແຫ້ງ).
 ພື້ນຜິວພາຍໃນຖ້ວຍ (ແຫ້ງ).
 ມຸມເບິ່ງດ້ານຂ້າງຂອງຈອກ (ແຫ້ງ).
 © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com

ການນຳໃຊ້

ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ.

ຄຳແນະນຳໃນການເກັບໝາກ (ແກ່ນ) ສຳລັບກຳແນວພັນໃນເຮືອນຫ້າມ

ເມື່ອໝາກແກ່, ໃຫ້ເກັບແກ່ນໂດຍກົງຈາກຕົ້ນ
 ໂດຍການສັ່ນງ່າ ຫຼື ແມ້ນໂດຍໄມ້ສ້າວ.
 ເນື່ອງຈາກອັດຕາການຫງອກຂອງ
 ແກ່ນແມ່ນຈະຫຼຸດລົງໄວຫຼັງຈາກທີ່ຕົກລົງພື້ນດິນ
 ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກທຳລາຍໂດຍສັດ
 ແລະ ແມງໄມ້ ດັ່ງນັ້ນຄວນເກັບ
 ໂດຍກົງຈາກຕົ້ນດີກວ່າເກັບຈາກພື້ນດິນ.
 ຖ້າແກ່ນບໍ່ມີຫຼາຍ, ກໍ່ສາມາດນຳເອົາຊໍ່ໝາກ
 ແລະ ແກ່ນທີ່ຕົກຕາມພື້ນດິນມາໃຊ້ຂະ
 ຫຍາຍພັນຢູ່ເຮືອນຫ້າມໄດ້.
 ບໍ່ຄວນປອກ ເປືອກໝາກ ຂອງໝາກ ແລະ ຊໍ່ໝາກ
 (ບໍ່ເອົາສ່ວນທີ່ ມີໝາກກາບຫຸ້ມໝາກ (ຮູບຖ້ວຍ)
 ອອກເພື່ອໃຫ້ເຫັນ ແກ່ນທາງໃນ).
 ການປອກເປືອກເພື່ອໃຫ້ເຫັນ ແກ່ນທາງໃນຈະເຮັດໃຫ້
 ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກ ທຳລາຍຈາກແມງໄມ້ ແລະ

ອອກດອກ-ໝາກ

ອອກດອກ:
 ຂໍ້ມູນໜ້ອຍຫຼາຍ.

ການຂະຫຍາຍພັນ:
 ໂດຍສັດກັດແທະ
 (ກະຫອກ, ໜູ, ໜູນ້ອຍ?).

**ຄວາມຕ້ອງການແສງ ຫຼື ຂໍ້ມູນ
 ທາງລະບົບນິເວດວິທະຍາ:**
 ຍັງຕ້ອງສຶກສາຢັ້ງຢືນ.

ແຫ້ງໃນລະຫວ່າງ ການຂົນສົ່ງ, ແລະ ການເກັບຮັກສາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ການ
 ລະບຸ ຈັດຈຳແນກແນວ ພັນມີຄວາມຍຸ້ງຍາກ. ບໍ່ຄວນ“ປອກເປືອກ”
 ຊໍ່ໝາກເພື່ອແຍກໝາກອອກມາເປັນແຕ່ລະ ໝາກ. ກຸ່ມ ຂອງຕົ້ນ
 ກໍ່ຊະນິດນີ້, ຈະ ອອກໝາກໃກ້ໆກັນ ສາມາດເກັບຕົວຢ່າງ
 ແກ່ນແນວພັນເປັນ“ປະຊາກອນທ້ອງຖິ່ນ” ແລະ ສາມາດເກັບຮວບຮວມ
 ໃນຖົງ ອັນດຽວກັນໄດ້. ແກ່ນທີ່ເກັບຈາກຕົ້ນທີ່ຫ່າງ ກັນການ 100–150
 ເມັດ ບໍ່ຄວນນຳມາປົນກັນ, ຕ້ອງແຍກເກັບໃນຖົງທີ່ຕ່າງ ກັນ.
 ຫາກມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຄວນ ເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານພູມສາດ ສຳລັບ
 “ປະຊາກອນທ້ອງຖິ່ນ” ແລະ ແຕ່ລະຖົງທີ່ເກັບ ຈາກປະຊາກອນເຫຼົ່ານັ້ນຈະ
 ຕ້ອງລະບຸຂໍ້ມູນລະອຽດເຊັ່ນດຽວກັນ. ການເກັບກຳກັນນ້ອຍໆ ແລະ
 ໃບຈາກ ຕົ້ນທີ່ເກັບໝາກ ໃສ່ໃນຖົງທີ່ ເກັບຕົວຢ່າງນຳຢັ້ງເປັນການດີ
 ເພື່ອຊ່ວຍໃນການລະບຸຊະນິດ.